

ನಾನು ಹುಡುಗಿ ಆಗಿದ್ದರೆ!

■ ಜಿ.ವಿ. ಅರುಣ

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಘಟನೆ ಮೊನ್ನೆ ನನಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ನಮ್ಮದು ಬಾಲಕರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷದ ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಚರ್ಚೆ, ಆಶುಭಾಷಣ, ಪ್ರಬಂಧ ರಚನೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ಬದು ಜನ ಹುಡುಗರನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಮೊದಲ ಇಬ್ಬರು ಇತರ ಶಾಲೆಗಳ ಅಂತರಶಾಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಬರದಿದ್ದರೆ, ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರ ಸರದಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಲ್ಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಮೊದಲ ಎರಡು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ಥಾನ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲ ಅಂತರಶಾಲಾ ಆಶುಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಎತ್ತಿದ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ 'ಕನ್ನಡಕ' ಎಂದು ಬಂದಿತ್ತು. ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಂತೆ ಸುಲೋಚನ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಗಾಜಿನ ಕನ್ನಡಕ, ಬೆಳ್ಳಿಯ - ಚಿನ್ನದ ಕಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಕಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದೆ. 'ಕನ್ನಡಕ ಎಂದು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಮಗೂ ಬರುತ್ತದೆ' ಎಂದು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಸರದಿ. ಚೀಟಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ ಮುಖ ಕಿವುಚಿ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಕಡೆ ನಡೆದ. ಬಗ್ಗಿ ಅವರಿಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಿದ. ಅವರು ಅವನ ಚೀಟಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಏನೋ ಹೇಳಿದ. ಅವರು ನಗುತ್ತಾ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದರು. ಅವನು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ವೇದಿಕೆಗೆ ತೆರಳಿ 'ನನಗೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ನಾನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ...' ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ.

ನಾನೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ 'ಓ ...' ಎಂದು ಕೂಗಿದ್ದೆವು. ಮುಂದೆ ಅವನ ಭಾಷಣದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲರೂ 'ಓ...' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದೆವು.

'ನನಗೆ ಇಷ್ಟದ್ದು ಜಡೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು'.
'ಓ...'
'ನಾನು ಲಂಗಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ...'
'ಓ...'
'ಶಾಲೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ...'
'ಓ...'
ಅವನ ಆಶುಭಾಷಣ ಮುಗಿದಾಗ ಜೋರಾಗಿ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು.
ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತೀರ್ಪುಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದ ಶಾಲೆಯ ಹಿರಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಬ್ಬರು ಘೋಷಿಸಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನ; ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಉಳಿದ ಎರಡು ಬಹುಮಾನಗಳು. ನನಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಅನಂತರ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದವು.
'ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಒಂದು ಬಹುಮಾನ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಮಾಡಿದ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಶುಭಾಷಣದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲು ತೀರ್ಪುಗಾರರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ

'ಕನ್ನಡಕ' ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಕುಮಾರ...' ಎಂದು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆದರು! ಸಂತಸದಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದು ಬಂದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು 'ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಶುಭಾಷಣ ಮಾಡಿದೆ. ನೀನು ನಿಮ್ಮ ತಾತನವರ ಕನ್ನಡಕದ 'ಕಿವಿ ಕಡ್ಡಿ' ಮುರಿದುಹೋಗಿತ್ತು ಎಂದಾಗ ನಿನಗೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದ ಕಿವಿ ಕಡ್ಡಿ ಶಬ್ದ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸಿತ್ತು. ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ; ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರೆಸು' ಎಂದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ್ದರು.
ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿ 'ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಸರ್...?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅವರು ಕೋಪದಿಂದ 'ನೀನು ಮಾತನಾಡಿದ ಆ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನನಗೂ ಗೊತ್ತು, ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತು! ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು' ಎಂದರು.
ನನಗೆ ಆಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಇದ್ದರೂ 'ಏನೋ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ' ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ 'ಬರೀ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ಬಂತಾ, ತಲೆ ಓಡಿಸಿ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಫಸ್ಟ್ ಪ್ರೆಸ್' ಅಂದ.
'ಹಾಗಂದ್ರೆ...' ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವನು ಜೇಬಿನಿಂದ ಕಾಗದದ ಚೀಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ 'ಡಸ್ಟರ್' ಅಂತ ಬರೆದಿತ್ತು. ನನಗೆ